

SUOMEN KUVALEHTI

N:o 2 9.1.1965 1:20

Tessu pelasti Karin hengen

Kaksivuotias
pystykorva
pelasti
kuusivuotiaan
pojan hengen
Toivakassa.

TESSU ON SANKARI

En ole niitä koiria, joiden käpälät vilistävät uinaillessa. Hallitsen itseni myös nukkuessa ja zzzzzz . . .

Nimeni on Tessu. Kahta vuottakaan ei ole kulunut siitä kun minut tuotiin pentuna tänne Kivistön mökkiin. Minua sanotaan vakavaksi ja rauhalliseksi, en paljoa viitsi häntääni heilutella. Vieraille haukun ja murisen aina. Pidän makkaroista ja piparkakuista. Isäntäni kanssa käyn metsällä ja joskus muidenkin kanssa, jotka pitävät minua valppaana metsästyskoirana.

Mrrrrrr
Kumea murina kuului pöydän alta.

— Grrrrrr

— Tessu, tse tse, yritti talonväki.

Viiden piparkakun ja maanittelun jälkeen pisti terävä kuono pöytäliinan alta ja mustat silmät katsoivat valppaasti vieraita. Pöröinen Tessu, Suomen nokkelin pystykorva ei pitänyt julkisuudesta. Öljylampun valokeilassa korvat luimistelivat ja kostea kuononpää nuuski tutkivasti ilmaa. Parin velvollisuudentuntoisen murahduksen jälkeen Tessu söi kuudennen piparkakun.

Vain muutamia päiviä oli kulunut siitä kun Tessun hampaat olivat tehneet muutakin kuin rouhentaneet pikkuleipiä. Joulupäivä-

nä ne olivat tiukasti tarrautuneina 6-vuotiaaseen Kariin, joka hetkeä aikaisemmin oli pudonnut Toivakan Palosjärven avantoon. Jonkin aikaa tilanne oli karmea: poika oli uppoamaisillaan kylmään veteen mutta koiran hampaat pitivät tiukasti kiinni takista ja takajalat pölläyttelivät ja harasivat lunta. Koiran leuat hehtisivät vasta silloin kun Karin eno Ensio Laitinen oli läheiseltä talvikalastuspaikaltaan ehtinyt apuun. Pelästynyt ja kylmettynyt Kari vietiin lämpimään tupaan toipumaan. Tessu sen sijaan juoksi vielä monta kertaa avannon ja mökin väliä: lopuksi se rauhoittui ja nuoli onnellisena pojan paljaita varpaita.

Erkki ja Maritta Lampinen oli-

vat saa kansa K Jyväskyl rinteelli piset vi sa. Aatt na ja j suvettä t putosi t vänä ta koiraa hä Ennen simmäisi kanssa lun jälk litsi rau pannu vän pin öljylamp ri ystävä

KALLE KULTALA

tuna tänne
tääni heilu-
tani kanssa
styskoirana.

Kari on ollut usein vierailulla täällä mummulassa. Hän on pienin ja iloisin ihminen, jonka olen täällä nähnyt. Joskus hän vähän kipeästi on vetänyt minua korvista. Kun Kari putosi avantoon en tiennyt, kuinka kauan olisin jaksanut pitää hänestä hampaillani kiinni. Tuossa Kari istuu kuitenkin ilmielävänä penkin päällä ja juo lasista kotikaljaa. Ja ihmiset sanovat, että se on minun ansiotani. Kaikkeen sitä pystykorvakin joutuu mukaan.

Viskaalit voisivat vapauttaa minut koiraverosta. Eikö-hän avannosta pelastamista lasketa palveluskoiran ansioksi. Kyllä minä tässä kaiken maailman muitakin pieniä palveluksia olen tehnyt vaikkei niitä huomata. Sekin iso luu, jonka korjasin pois talon alta...

vat saapuneet jouluaattona poikansa Karin kanssa Vaajakoskelta Jyväskylän läheltä Toivakkaan. Perinteellisen tapansa mukaan Lampiset viettivät joulua mummulassa. Aattoiltana oli lämmitetty sauna ja jäähän oli tehty avanto pesuvettä varten. Siihen Kari sitten putosi telmiessään seuraavana päivänä talon koiran kanssa. Mutta koiria hänet myös pelasti.

Ennen uutta vuotta oli Kari ensimmäistä kertaa käymässä äitinsä kanssa mummulassa jouluseikkailun jälkeen. Kivistön mökissä valitsi rauhallinen tunnelma: kahvipannu porisi hellalla, pakkaspäivän pimetessä sytytettiin pöydälle öljylamppu. Lattialla peuhasi Kari ystävänsä Tessun kanssa. Lievä

kurkkukipu oli ollut ainoa seuraus yllättävästä avantokylvystä.

Kaiken keskipiste oli kuitenkin Tessu. Sen paksua kullanuskeata turkkia siliteltiin, korvantaustoja rapsuteltiin ja kuonon alle työnnettiin herkkupaloja. Sen älykkyyttä ja urhollisuutta ylistettiin kilvan sitkeyden kanssa. Eikä lakattu siunailemasta uskomattoman hyvää onnea.

— Vuff, vuff, tuhahteli Tessu aina välillä rauhallisesti eikä murissut enää lainkaan.

Kuono etutassujen välissä se seurasi vakavasti tuvan tapahtumia, kohotti silloin tällöin päätään ja nuolaisi Karin punaista poskea.

Ja Tessua katsellessa uskoi, että koiria on ihmisen paras ystävä.

PYSTYKORVA SUOJELEE LAPSIA

— *Professori, eläinlääketiet. tri Saki Paatsama, mitkä koirarodut ovat älykkäimpiä?*

— Kysymykseen on melko vaikea vastata, sillä asia tietenkin riippuu jokaisesta koirayksilöstä. Roduilla on kuitenkin ominaisuuksia, jotka aiheuttavat niiden soveltuvuuden eri tehtäviin. Esimerkiksi Saksan paimenkoirat ja rottweilerit sopivat hyvin palveluskoiriksi, bernhardilaiskoirat pelastustöihin jne.

— *Entä mitä ominaisuuksia on Suomen pystykorvalla?*

— Pystykorvat ovat hyviä met-

sästyskoiria. Suojeluvaisto on niillä erityisen kehittynyt.

— *Kohdistuuko tämä vaisto etenkin lapsiin?*

— Se riippuu koirasta. Yleensä voidaan kuitenkin todeta suojelutunteen olevan voimakkaamman lapsia kohtaan.

— *Miten koiria suhtautuu vieraiden auttamiseen?*

— Voidaan sanoa, että koiria suhtautuu yleensä vältellen vieraisiin.

Tästä ovat hyvänä esimerkkinä nimenomaan pystykorvat. Koirat reagoi voimakkaammin tuttua henkilöä uhkaavaan vaaraan.

MAARIT NIINILUOTO